

Útkomið i A-deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing um samning milli Hans hátignar konungsins i Danmörku og Hans hátignar konungsins i hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvers þeirra um sig fyrir utan landhelgi i hafinu umhverfis Færeyjar og Island, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 28. marz 1903 (A nr. 3, bls. 20—36).

Reglugjöfð um breyting á reglugjöfð fyrir veðdeild landsbankans staðfestri 15. júní 1900 undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 21. apríl 1903 (A. nr. 4, bls. 37—41).

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vestur- 41
amtinu um flutning þingstaðar. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmad- 11. apríl
ur, i brjefi, dagsettu 4. þ. m., meðmælum hlutaðeigandi sýslunefndar og beiðni hreppsnefndarinnar i Hólshreppi i Norðurisafjarðarsýslu, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur að Ytri-Búðum i Bolungarvík með því skilyrði, að hreppsnefndin annist um að til verði hæfilegt hús til þinghalda á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norduramtinu og Austuramt- 42
inu um sveitarstyrk veittan þurfaling. Hreppsnefndin i Svalbarðs- 29. apríl
hreppi hefir áfrýjað til mín úrskurði yðar, herra amtmadur, dagsettum 6. ágúst f. á., um sveitarstyrk veittan úr bæjarsjóði Akureyrar Maríu nokkurri Finnbogadóttur, sem viðurkennd er sveitlæg i nefndum hreppi.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að jeg er þeirrar sköðunar, að úrskurður yðar sje rjettur, skal hann standa óhaggaður.

Úrskurður amtsins:

Með brjefi dags. 22. þ. m. hafið þjer, herra sýslumaður, sent mjer ýms skjöl snertandi ágreining milli hreppsnefndarinnar i Svalbarðshreppi og bæjarstjórnarinnar á Akureyri, um sveitarstyrk veittan Maríu nokkurri Finnbogadóttur. Málavextir eru þannig:

Hinn 21. júní 1901 kom ekkjan María Finnbogadóttir, sem er viðurkennd sveitlæg i Svalbarðshreppi til hjeraðslæknisins á Akureyri með veikt barn sitt. Skýrði læknirinn henni þá frá því, að megn barnaveiki gengi að barninu. María Finnbogadóttir var þá allslaus, og sneri hún sjer til fátækra-stjórnarinnar á Akureyri með beiðni um hjálp og aðstoð. Fátækra-stjórnin útvegaði móðurinni og barninu húsnaði, mat, nauðsynleg föt, ferðakostnað, læknishjálp og meðöl.

Fyrir þetta hefir hún reiknað:

1. Föt og ferðakostnað	Kr. 39 85
2. Læknishjálp og meðöl	— 37 20
3. Fæði i 33 daga	— 49 50
4. Borgun fyrir vökunætur	— 3 00
5. Fyrir steinolíu og kol	— 2 93
	<hr/> Kr. 132 48

25. dag maímánaðar 1903.

42 Þjer hafið orðið bæjarfógetanum á Akureyri samdóma um, að Svalbarðshreppur ætti **29. apríl** að greiða til Akureyrarbæjar borgun fyrir fót og ferðakostnað, 39,85, en hinar aðrar upphæðir kr. 92,63, hafið þér álitnið að Svalbarðshreppur ætti ekki að greiða. Þetta álit hafið þjer byggt á því, að þessar síðastnefndu upphæðir ættu að greiðast eptir fyrirmælum 12. gr. laga nr. 3. 31. jan, 1896, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, en þar sem engar almennar sóttvarnarreglur hafa verið settar gegn útbreiðslu sjúkdóms þess, sem hjer er um að ræða, getur eigi komið til mála, að greiða kostnað við sjúkdóminn á þann hátt, er þjer hafið álitnið rjett vera, heldur ber Svalbarðshreppi að greiða til Akureyrarbæjar allan þann styrk, sem María Finnbogadóttir hefir fengið af bæjarsjóði, að upphæð kr. 132,48.

Jafnframt því að tilkynna yður þetta, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Svalbarðshrepps, vil jeg skora á yður að hlutast til um, að Svalbarðshreppur greiði tafarlaust til Akureyrarbæjar hinar úrskurðuðu kr. 132,48.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu um endurborgun á sveitarstyrk. Amtmaðurinn yfir Norðuramtinu og Austuramtinu hefir skotið til mín ágreiningi milli bæjarstjórnarinnar á Ísafirði og hreppsnefndarinnar í Sauðárhreppi viðvíkjandi sveitarstyrk veittum í **43** **4. maí** nefndum hreppi Guðjóni nokkrum Gíslasyni eða heimilisfólki hans, með því að hvorki hlutadeigandi bæjarfógeti og sýslumaður nje þið amtmennirnir hafið getað komið ykkur saman um þetta mál.

Málavextir eru þessir:

Guðjón þessi Gíslason, sem sveitlægur er í Ísafjarðarkaupstað, hafði tekið saman við kvennmann að nafni Mikkeliínu Jónsdóttir, og átti með henni barn. Með því að sambúð þeirra þótti hneigslanleg, var þeim veitt aðvörun amtsins um að skilja sambúð. Þessi aðvörun var birt þeim 14. apríl 1901 á þáverandi heimili þeirra í Seljadal í Eyrarhreppi. Þessari aðvörun hlýðnuðust þau samt ekki, heldur fluttu sig þá um sumarið á eptir austur á Sauðárkrók. Þar varð Guðjón eða hyski hans styrksþurfi næsta vetur eptir nýjár, sumpart til framfærslu og sumpart til að koma í jörðina andvana barni, er fæddist um sama leyti og þau áttu saman Guðjón og Mikkeliínu. Styrkur var svo veittur Guðjóni af sveitarsjóði nefnds hrepps, að upphæð 90 kr. 17 a., þar af 78 kr. 37 a. til framfærslu heimilinu, en 11 kr. 80 a. til greptrunar barnsins, og hefir hreppsnefndin þar krafið endurborgunar á styrknum af Ísafjarðarkaupstað. Ekki hefir verið haft neitt á móti lögmati styrksins í sjálfu sjer, en bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar hefir neitað að endurgreiða styrk þennan, af því að Guðjón og Mikkeliínu hefðu fengið löglega birta aðvörun amtsins um að slíta hneyxlanlegri sambúð sinni, áður en þau fluttust til Sauðárkróks, og væri því Mikkeliínu og börn hennar óskilgetin eigi Guðjóni áhangandi, þannig að honum eða framfærslusveit hans beri skylda til að framfæra börnin á heimili sínu, verði því styrkurinn að teljast veittur Mikkeliínu og eigi að endurgreiðast af framfærslusveit hennar. Á þessa skoðun bæjarstjórnarinnar hafið þjer fallist, um leið og þjer hafið getið þess að Guðjón hefði eigi þarfnast neins styrks, ef hann hefði eigi haft